

U Nechtěných doteků informace tkví v překvapení. Nacházíme paralely a styčné body s aktuální vědou, obrazy můžeme vnímat jako pokračování Divišova „vědeckého realismu“ na nové úrovni. Konečně ani věda nezůstala v pozitivistickém stádiu, které se dalo estetizovat ilustrativností tabulek a instruktážními metodikami, jak to autor činil ve svém postmoderním období. V barevných plochách Divišových pláten lze vidět fluktuace, charakterizované stálou změnou, pohybem, náhodným kolísáním hodnoty nějaké veličiny kolem rovnovážné polohy. Případně motýlí efekt, řád maskovaný jako náhoda. Náhodu můžeme popsat jako strukturovanou nepředvídatelnost. Podle soudobé fyziky základními částicemi světa nejsou body, ale vlnící se kapky nebo oblázky a malinká dimenze může být v každém bodě trojrozměrného prostoru stočena do tvaru kružnice. Lze hovořit také o plektice, vědě zabývající se studiem jednoduchostí a složitostí, která modeluje chování komplexních adaptivních systémů a zabývá se autoorganizací sebeuvědomování lidského mozku. Život a inteligence jsou výsledkem přirozené tendence vesmíru zvyšovat svou uspořádanost. Podivné atraktory jsou skutečně přítomné v každém systému, tedy i na nepatrných čtverečcích

náhodných doteků, které Diviš převádí akrylem na plátno. Nežřídká v rytmu tak nečekaném jako je rock 'n' roll na pět čtvrtin. Možná jsou za nezáměrností malířské instinkty, specializované nervové obvody, které můžeme chápat jako další stránky lidského intelektu.

Martina Vítková v katalogu výstavy Stanislav Diviš, Štěpy, zbytky, doteky, Galerie moderního umění v Hradci Králové, 2011

Stanislav Diviš: Nechtěné doteky - skrytá krása č. V. 24, 2010, akryl na plátně, 135 x 150 cm

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění

GFÚ

ARCHIV

Vás srdečně zvou
na padesátou druhou výstavu cyklu
Setkávání

Stanislav Diviš:
Rytmus, doteky, partitury
(kresby a obrazy)

zahájení ve středu 1. března 2017
v 16:30 hodin

úvodní slovo Jiří Hůla,
saxofon Tereza Novotná,
klavír Alice Lin

otevřeno 2. března - 4. dubna 2017
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz
www.artarchiv.cz

Výstavy Setkávání v GFÚ podporuje MČ Praha 4.

Důležitým znakem cyklu Nechtěné doteky je jejich rytmičnost či arytmičnost, tedy něco, co je pro Diviše typické a co se propojuje s jeho druhým životem hudebníka a frontmana legendárního novovlnného, dodnes fungujícího seskupení Krásné nové stroje. Vazba na hudební rytmičnost je také jedním z Divišových spojovacích článků s modernistickou abstrakcí. Nikoliv náhodou vytvořil již v letech 1992 až 1994 první sérii Partitur, kde na abstraktní obrazové ploše kombinuje různě značky a grafické záznamy v divišovskey typických barevných kombinacích, které jsou jistou redukcí či dekonstrukcí původního hudebního záznamu, mohou však sloužit k opětovnému akustickému provedení. Partitury ostatně rozvíjejí metodu cyklu Spartakiády, které jsou rovněž partiturami vizuálních masově tělocvičných skladeb. Nechtěné doteky–Skrytá krása tak v posledníku mohou být rovněž podnětem k jejich akustickému provedení. Diviš zde jakoby na dálku komunikuje s Milanem Grygarem, jehož partitury a akustické kresby patří od druhé poloviny 60. let k tomu nejpozoruhodnějšímu na české umělecké scéně. Toto přegenerační přestoupení a přestupování postmoderního malíře k modernismu se děje průběžně u Diviše od konce 80. let, a tak můžeme vnímat i jistou „skrytou“ vazbu na

*Stanislav Diviš:
Partitura (Simfonieta) č. 5, 2011,
akryl na plátně, 70 x 85 cm*

Kolíbala či tvůrčí polemickou parafrázi s počítačově založeným tvořením Zdeňka Sýkory. Co se týká Partitur, úplně posledním cyklem, který momentálně vzniká v Divišově ateliéru, je návrat k nim, respektive nová obrazová série, která pracuje s hudebními autografy Leoše Janáčka.

Martin Dostál v katalogu výstavy Stanislav Diviš, Střepy, zbytky, doteky, Galerie moderního umění v Hradci Králové, 2011

*Stanislav Diviš: Nechtěné doteky -
skrytá krása č. V. 16, 2008,
akryl na plátně, 135 x 150 cm*

